

HÍRADÓ

VIII. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

ÁRA: 150 Ft

1964. ÁPRILIS 24.

Az Humanité ünnepi száma

A Francia Kommunista Párt központi lapja, az *Humanité* és az *Humanité Dimanche* ünnepi számával emlékeztet meg a lap megjelenésének 60. évfordulójáról. Az *Humanité* közli a kommunista testvérpártok, köztük a Népköztársaság üdvözlését, továbbá Louis Aragon, és más kommunista művészek leveleit. Az *Humanité Dimanche* gazdagon illusztrált, 40 oldalas ünnepi kiadásban jelen meg, André Wurmsernek és a lap más munkatársainak a hat évtizedes politikai harcait, az *Humanité* eseményekben gazdag múltját ismertető írásával.

Szovjet—lengyel közös nyilatkozat

A lengyel párt- és kormányküldöttség moszkvai látogatásával kapcsolatban szovjet—lengyel közös nyilatkozatot adtak ki. A nyilatkozat megállapítja, hogy a lengyel küldöttség W. Gomulka és J. Cyrankiewicz vezette. Szovjet részről Hruscsov, Brezsnyev, Kozigin, Mikojan, Podgornij, Andropov, valamint más pártfunkcionáriusok és államférfiak vettek részt a tárgyalásokon.

A tárgyalásokon megmutatkozott, hogy a felek nézeti teljesen megegyeznek valamennyi megvitatott kérdésben — mondja a nyilatkozat. A két küldöttség megegyezéssel állapítja meg, hogy a Szovjetunió és Lengyelország állandóan növekvő együttműködése eredményesen szolgálja a két ország fejlesztését, s ugyanakkor előmozdítja a szocialista országok egységének megszilárdítását, a béke megszilárdításáért folytatott harcot.

A felek egyezményt írtak alá, amelynek értelmében megalkotják a kormányközi szovjet—lengyel gazdasági, tudományos és technikai együttműködési bizottságot. Mindkét fél cél szerűnek tartja együttműködésének további fokozását a KGST keretei között.

A közös nyilatkozat kiemeli, hogy a fegyverkezési hajszá megszüntetését, a nukleáris fegyverek eltiltását, az általános és teljes leszerelést megkönnyítendő és közelebb hozná, ha elfogadnák a genfi leszerelési bizottság elé terjesztett szovjet javaslatokat és a lengyel kormány tervezetét, amely arra irányul, hogy létesítsenek atomfegyvermentes övezetet Közép-Európában. Ugyanakkor mindkét fél rámutat arra, hogy továbbra is szívós harcot kell folytatni a hidegháború még mindig befolyásos erői ellen.

A Fehér Ház és az olimpiások

Az Egyesült Államok közvéleményében sokasodnak a bíró hangok és a kormányhoz intézett felszólítások: fordítsanak nagyobb figyelmet az amatőr sportra, segítsék jobban a sportolókat. Nemrégiben Humphrey szenátor, a demokraták szenátusi vezére levelet intézett Johnson elnökhöz és javasolta a kormányon belül egy sportbizottság megalakítását, valamint sportalap létesítését a versenyzők megfelelő felkészítésére. Humphrey azt is javasolta, hogy nyújtsanak át elnöki érmeiket az 1964-es tokiói olimpiára készülők amerikai csapat tagjainak. Johnson elnök válaszában közölte a demokrata párti szenátorral, hogy szívesen látja a Fehér Házban az amerikai olimpiásokat és kész „tanulmányozni az időpont megválasztását, valamint az ösztönzés módját”.

Lenin-renddel tüntették ki Hruscsovot

Világszerte megünnepelték N. Sz. Hruscsov 70. születésnapját

A Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának Elnöksége NYIKITA SZERGEJEVICS HRUSCSOV-nak a kommunista párt és a szovjet állam élén a kommunista társadalom építésében, a Szovjetunió gazdasági és honvédelmi hatalmának megerősítésében, a szovjet népek testvéri barátságának fejlesztésében, a békeszerető lenini külpolitika vitelében szerzett kimagasló érdemeiért, figyelembe véve a Nagy Honvédó Háború idejében a hitlerista hódító elleni harcban tett kiemelkedő szolgálatait, 70. születésnapja alkalmából a Szovjetunió Hőse címet adományozza, ezzel egyidejűleg Lenin-renddel és az Aranycsillag éremmel tünteti ki.

A rendeletet L. Brezsnyev, a Legfelsőbb Tanács Elnökségének elnöke, és M. Georgadze, a Legfelsőbb Tanács Elnökségének titkára írta alá.

Hruscsov 70. születésnapja állt a hét végén a világsajtó és a világgözelemény érdeklődésének homlokterében. A *Washington Post* szerkesztőségi cikkben állapította meg, hogy Hruscsov „politikájával, személyes egyszerűségével és nyíltságával kivívta az egész emberiség tisztelőt és hálóját”. A lap hozzáfűzi: „Hruscsov mindenkivel megértette, hogy az embereknek meg kell tanulniok együtt élni ezen a bolygón”. A *New York-i Worker* így ír:

A legkülönbözőbb filozófiákkal és politikai meggyőződésű amerikaiak csatlakoznak a Hruscsov születésnapja alkalmából elhangzó baráti jókívánásokhoz.

elismerik és becsülik azt a fontos hozzájárulást, amellyel Hruscsov előmozdította az egész emberiség szent ügyét, a békét.

Londonban valamennyi lap részletes kommentárokkal emlékezett meg a születésnapról. A legnagyobb példányszámú angol lap, a *Daily Mirror* Hruscsov csaknem egészoldalal fényképet közli. Hruscsov forradalmasította a szovjet gazdaságot — írja a lap —, hogy jobb életet biztosítson népének. A *Times* szerkesztőségi cikkben hangoztatja, hogy

„a szovjet világban a hruscsovi vezetés alatt beállott változások csaknem egy újabb forradalommal egyenértékűek.”

A *Daily Express* megállapítja: az embermilliók szívélyes, meleg jókívánásokat küldenek a hetvenéves Hruscsov-nak.

A finn lapok pártállásra való tekintet nélkül, részletesen

foglalkoznak a jubileummal. A *Päivän Sanomat* megállapítja: „A Szovjetunió, amelynek kormányát Nyikita Hruscsov vezeti valóban törekszik a nemzetközi feszültség enyhítésére, korunk fő kérdéseinek, a leszerelés problémájának a megoldására. Hruscsov személyes hozzájárulása ehhez tiszteletet és köszönetet érdemel.”

Delhiben ünnepséget tartott az Indiai—Szovjet Kulturális Társaság. Nehru miniszterelnök üzenetet intézett a társasághoz; ebben hosszú életet és gyümölcsöző tevékenységet kívánt Hruscsov-nak, a nemzetközi enyhülés a világbéke megszilárdítása érdekében.

A szovjet lapok az orosz ábécé sorrendjének megfelelően közölték Bulgária, Magyarország, a Vietnami Demokratikus Köztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, Mongólia, Lengyelország, Románia, Csehszlovákia párt- és állami vezetőknek üdvözlő táviratait, amelyekhez a Kínai Népköztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, Kuba és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság vezetőinek üzenetei csatlakoztak.

A kínai nép nevében Mao Ce-tung, a Kínai KP Központi Bizottságának elnöke, Liu Sao-csi, a Kínai Népköztársaság elnöke, és Csu Te, valamint Csu En-laj intézett táviratot Hruscsovhoz.

„Helyvededik születésnapja alkalmából üdvözlésünket küldjük, jó egészséget és hosszú életet kívánunk Önnek, kedves Hruscsov elvtárs!”

— kezdődik a távirat, amely a továbbiakban méltatja a szovjet és a kínai nép barátságát, majd így fejeződik be:

„Bár a marxizmus—leninizmus egész sor elvi kérdésében most nézeteltéréseink vannak, és hiányzik az egység, szilárd meggyőződésünk, hogy ez csak ideiglenes jelenség. Ha komoly, nagy események következnek be a világon, akkor a KKP és az SZKP, a Kínai Népköztársaság és a Szovjetunió valamint országaink népei egymás mellett állnak és együtt fognak harcolni a közös ellenség ellen.”

Kim Ir Szen és a többi koreai vezető személyiség forró üdvözlését küldte a 70. születésnapját ünneplő Hruscsov-nak, majd ezt írták: „Tölmácsolva azt a meggyőződésünket, hogy országaink népeinek barátsága és együttműködése tovább fejlődik a marxizmus—leninizmus és a proletár internacionalizmus elvei alapján, a testvéri szovjet népek a kommunizmus építéséért vívott harcában további sikereket, Önnek pedig jó egészséget kívánunk.”

Fidel Castro üdvözlő táviratában hangsúlyozza: „Népköztársaságunk és a Szovjetunió Kommunista Pártja és az Ön által vezetett szovjet nép legjobb barátja volt forradalmunk nehéz napjaiban, amikor a jenkai imperializmus gazdasági, politikai és katonai agressziójával kellett szembenéznünk — hosszú életet és sikereket kívánunk Önnek azokban az erőfeszítéseiben, amelyek a Szovjetunióban a kommunizmus felépítésére, világszerte az elnyomott népek győzelmének és a béke győzelmének kivívására irányulnak.”

U Thant, az ENSZ főtitkára üzenetében azt a reményt fejezi ki, hogy

Hruscsov az elkövetkező esztendőben továbbra is nagyban hozzájárul a szovjet nép jólétének emeléséhez, és továbbra is kimagasló szerepet fog játszani a nemzetközi feszültség enyhítésében,

az országok közötti megértés előmozdításában, a nemzetközi béke és biztonság fennmaradásában.

Tűzharc Rio de Janeiróban, ötezer letartóztatás Guanabara államban

Beiktatták Branco marsallt, az új elnököt

A puccs révén hatalomra került új brazil köztársasági elnök, Humberto Castello Branco marsall beiktatási beszédében mérsékelt hangot igyekezett megütni. Azt mondta egyebek között, hogy „a szélsőséges baloldalt” — ezzel Goulart rendszerére célozt — orvoslása nem a jobboldali reakció. Az új elnök intézkedéseket helyezett kilátásba a brazil gazdasági helyzet megjavítására, majd homályos szavakkal vázolta követendő politikáját. Az elmondottakból a nyugati megfigyelők azt olvassák ki, hogy az új vezetés szakít a Quadros és Goulart által bevezetett független vonallal, s felzárkózik az Egyesült Államoknak és nyugati szövetségeseinek oldalára. Az AP tudósítója szerint a beszéd burkolt formában azt a célzást is tartalmazta, hogy Brazília fel akarja mondani Kubával a diplomáciai viszonyt.

Letette a hivatali esküt az új alelnök: Jose Maria Alkimin is.

Mazzili ideiglenes államelnök kormányából Branco átvette a katonai tárcák tulajdonosait. Hadügyminiszter a

puccsista Costa de Silva tábornok. Haditengerészeti miniszter Augusto Rademaker Grunewald tengernagy. Légügyi miniszter Francisco de Assis Correia de Mello. Nem változott a külügyminiszter sem: letette a hivatali esküt Vasco Leitao da Cunha.

Branco elnök, a *Jornal do Brasil* című lapnak adott nyilatkozatában egyebek között kijelentette: már akkor elhagyta Goulart elnökségének megdöntését, amikor a volt elnök hivatalba lépett. „Döntésem nem volt véletlen, nem az események sodrában hoz-

tam meg, hanem meggyőződésemből fakad” — mondta Branco.

Braziliában egyébként országos zűrzavar uralkodott a helyzet. A *Prensa Latina* jelentése szerint Rio de Janeiróban tűzharc bontakozott ki az elzárított Goulart hívei és a rendőrség között, amikor a rendőrök le akarták tartóztatni őket. Napirenden vannak a támadások a különböző társadalmi és politikai szervezetek, magánlakások ellen. Guanabara államban összesen körülbelül ötezer embert tartóztatnak már le,

Hivatalába lépett az új osztrák kormány

Ötletes tárgyalások után, a múlt héten kompromisszumos megállapodás született a két osztrák koalíciós párt, az Osztrák Néppárt és a szocialisták között, hivatalba lépett Josef Klaus, a néppárt meg februárban kijelölt új kancellárja, és kormánya. A néppárt korábbi kancellárján, Gorbachon kívül, négy miniszterét, és egy államtitkárát cserélte ki, valamennyi előző szocialista miniszter helyén maradt.

ment rendkívüli ülésén terjesztette elő a kormány programját. Hangoztatta, hogy Ausztria örökös semlegesége az új kormány külpolitikájának is alapelve marad. — Ausztria és a nagyhatalmak viszonya harmonikus — mondotta Klaus —, s Ausztria tovább folytatja a jószomszéd politikát a környező országokkal. Hangoztatta, hogy Románia és Bulgária után lehetőség van a viszony megjavítására Csehszlovákiával és Magyarországgal.

Klaus kancellár a parla-

Életcélok és megvalósulások

Semmivé lesznek a régi tervek?

A csendőrszuronyok támogatta hatalom a végét járta. A háború második évében történt, amikor még nem hallatszott az ágyuk dörgése, de az egyre növekvő nyomorúságnak nemcsak az emberek lerongyolódása mutatta hű képét, hanem az is, hogy megritkult a férfiak színe-virága. Férfisorba kényszerített serdült gyerekek, és aggastyánok végezték a munkát az uradalmakban is.

Félelmetes ürességtől kongott a cselédek éléskamrája, az uradalom magtára viszont csak úgy mint régen, roskadozott a sok gabonától. Hatalmas halmokban állt a földszinten a korpa, a kukoricadara, s más takarmányfélések, s főntebb az emeleten ugyanígy a búza, a rozs, az árpa laposan elterítve, sarkosra képezve, az oldalán s a tetején léccel jelölve, cirkalmazva, hogy nyoma maradt ha csak egy patkány is átfutott rajtuk.

Egyszer egy ilyen árpakupac közepén tölcsérnyi mélyedés támadt. Mintha valaki egy zsáknyi árpát elvitte volna, de olyan ügyesen, hogy a kupac szélén körül érintetlen maradt a jelölés. A kulcsár „bojtárja”, a gazdatisztnak készülő gyakornok vette észre a hiányt, és szaladt a kulcsárért. A kulcsár szaladt a kastélyba:

— Nagyságos úr! Lopás történt a magtár-ból...
 — Az uraság a telefonot zörgette:
 — Főszolgabíró? Az uradalomban lopás történt. Vizsgálatot kérek!
 Mire az uraság megtekintette a helyszínt a csendőrök megérkeztek:
 — Hol kezdték meg a nagyságos úr?
 — A bojtárokon!

Nyomban elővettek mindenkit aki abra-ként, daraért, árpaért, zabért járt a magtárba. Még a gyakornok is kapott megfordított-pecsétyűrűs csendőrkéztől pofont, de a legtöbbet a kanászbojtár kapta, akit napokig fogtak ott a csendőrpihenőnek nevezett vasrácsos „blakú” vialatában. Ha elszédült fello-csolták. Napokig folyt a vialatás, és csodálatos képpen az árpa a vialatás alatt is csak tovább fogyott. Végül félrelapolták a kupacot, s láthatták, hogy egy jókora patkányrag-ta lyuk van alatta. Azon át csordogált el az árpa a kettőspadló közé.

A csendőr törzsőrmester megpenderítette a kis kanászt:
 — Menj dolgozda!
 Mintha port venne le a markáról, a tenyerét összecsatogtatta. Vállra vették a puskát, s begyenes, mint akik jól végezték dolgukat, vágta át a tanyán. A köpcös még szólt a gyakornoknak:

— Mi is emberek vagyunk, mi is tévedünk. A kis kanásznak még ennyi jó szó se jutott. Út a sövény mellett a napon, szárít-gatta a sebeit. Az anyja otthon siratta. Retenetes elkeseredés támadt a gyermekben:

— Csak nőjek fel, lehessen katona! Majd sarzsit szerzek. De akkor aztán én, úgy, de úgy kiöntöm a bosszúmat ezek ellen, hogy az isten legyen irgalmas azokhoz, akik a kezem alá kerülnek!...

Ezt a perspektívát szerencséjére — neki is és sok kis katonának — nem sikerült beteljesítenie. A további sorsa sokkal jobban sikerült mint képzelte, de az más történet... Ezt is csak azért mondtuk el, mert eszünkbe jutott, mikor Komáromi Lajos elítéllet beszélgettünk, az övéhez mértük gondolatban a kis kanász sorsát.

Komáromi Lajos elítél nyit tekintetű, jóindulatú fiatalembernek látszik. De a magatartásából — ami ilyen korban más jótulajdonosságok mellett majdnem elengedhetetlen, — hiányzik a magabiztosság, a határozottság. A céljai, az elképzelése a jövőre éppen olyan józanok, mint a múltjának értékelése az elkövetett bűnök miatti szégyellős sajnálkozása. De éppen olyan bizonytalanok is. Miért nála az önbizalomhiány?

Komáromi elítéltnak a szülei elváltak, és külön kötötték újra házasságot mindketten.

— Apám nagyon rendes ember. Most ötvenhat éves, öreg már szegény. Ő nagyon szeret engem. Tisztességes ember, lehet rá számítani, lehet benne bízni. A nő, akit elvett jó hozzá, de annak is van egy nagy fia. Az huszonöt éves. Laktam náluk egy ideig. De a mostoha anyámnak az ő fia az első, aki már önálló fiatalember. Nem is rossz fiú, de neki apámmal, nekem meg az anyjával volt gyakran nézeteltérésem, illetve a szülőknek volt miattunk. A fiú el is ment, s mert az anyja azt mondta, hogy az ő fia megy, menjek én is, én is elmentem.

— Az édesanyjához?
 — Igen. Édesanyámnál hosszabb ideig laktam. Pedig ott sokkal nehezebb volt az élet. Dolgoztam, de minden pénzt elszedtek tőlem. A mostoha apám, — akit nem is hív-tam soha apámnak, csak Dezsőnek, mert édesanyám is úgy szólította, meg aztán fiatalabb is volt majdnem tíz évvel mint anyám, — nagyon ivott. Züllött életet élt, sokat veszekedett emiatt. Rá se tudok nagyon haragudni, mert egy szerencsétlen ember. Olyanok voltak a testvérei is. Az egyik a Dunán ment, a másik sósavval vetett véget az életének, ez is egy olyan szerencsétlen, ez se fogja különbözni végezni. Anyámról se tudok semmi jót mondani, inkább rosszat tudnék. Ez a férfi bár jóval fiatalabb, de idősebbnek néz ki mint ő. Ha berüg, csinálja a ricsajt! Nem is tudom, anyám miért ragaszkodik annyira hozzá, mért védi annyira, mikor any-nyi kellemetlenséget okoz neki, még meg is veri...
 — Megveri?

Ha részeg, anyám mindig fél tőle. Egyszer is, mikor részegen várták haza, anyám kért engem, hogy ha bántani akarja Dezső, én ne hagyjam. Holt-részegen jött haza Dezső. Kö-tekedni kezdett, de én, mert anyám kért rá, úgy könnyedén félrelöktem a díványra. Na-gyon be volt rúgva, nagyon könnyen dőlt. Ezért másnap nekem volt kellemetlenségem. Beszélgettek a történetekről, s anyám rámtá-madt: kis taknyosnak nevezett, hogy egy ilyen taknyos, hogy mer beavatkozni a na-gyok dolgába. Pedig előző este éppen ő kért, hogy ne hagyjam Dezsőt izgagáskodni. Én ne-ki fogadtam szót, és mégis engem okol-tak mind a ketten. Nem is értem anyámat. Nem értettem meg, miért szereti ezt az embert, miért ragaszkodik úgy hozzá...
 — Mit gondolt miért?
 — Mert anyám is olyan...
 — Valószínű, hogy nem szerelemből... Ta-lán számalomból? Most mondta, milyen sze-rencsétlen Dezső. Márpedig mennél egysze-rűbb az ember, annál elevebbek benne a természet adta ösztönök. Egy nőben, egy édesanyában az anyaság ösztöne... Az édes-anya talán jobb is, mint amilyennek gon-dolja... Nem gondolt még arra, hogy inkább számalomból tart ki emellett a szerencsétlen ember mellett? Önnel szemben is pártolja, mert esetetebb önnél, s jobban rászorul a gyámolításra?
 — Lehetséges, hogy van ebben valami — mondja Komáromi elgondolkodva.
 Az arcáról lassan eltűnik a szorongás, a szegyenkezés amiatt, hogy az édesanyja jó-ságával nem dicsekedhetett. Egy kis örömféle dereng a szemében, mert szeretné elhinni, hogy édesanyjának a vele szembeni szigora, s ahhoz a szerencsétlenhez való ragaszkodá-sa nem olyan mocskos bűn, mint gondolta, hanem jószág is lehet ebben...
 — Oda akarok menni majd, édesanyámhoz a szabadulásom után. Volt itt beszélő, azt kérdezte: hányas cipőt hordok? Ruhát és ci-pőt igért, mire szabadulok. Pedig félek, hogy ha majd otthon leszek, kezdődik minden elő-ről s akkor... Ilyesmi miatt hagytam el ré-gebben is őket. De most se akarok végleg ott maradni, csak addig, amíg körülnézhetek, mit tehetnek.

— Iskolai végzettsége?
 — Tíz évig jártam iskolába. Nyolc álta-lános és két iparit.
 — Miért hagytam abba?
 A válasz nagyon határozatlan, elgondol-kozza a kutat, a múltba, csendesen mondja:
 — Elmentem otthonról...
Aztán elbeszéli, hogy bányász volt, illetve a bányánál csapatcsillós. Jól keresett, elége-dett lehetett volna, de akadt egy jóbarátja. Később tudta meg, hogy az illető több-szörösen büntetett előéletű személy. Ez „jobb” munkahelyre hívta, csavarogtak, s elfogták őket, s ezért őt javítónevelő-munkára ítélték, a „jóbarátról” nem tud semmit.
 — Ön emiatt került börtönbe?
 — Nem éppen. Ezért a csavargásért javítónevelő munkára ítélték. Ekkor ott laktam anyámmal, s volt az udvarunkban egy fiú. Azzal jártam. Vele feszítettünk fel néhány gépkocsit a szálló előtt.
 — Ketten?
 — Igen. Csodálkoztam is a tárgyaláson, hogy egy nyolctagú „galeri” tagjaként vádol-nak. Én nem ismertem, csak ezt az egyet, aki a házukban lakott. A tárgyaláson tud-tam meg, hogy ő másokkal is ugyanúgy bánt, mint velem. A többiek közül is több volt, aki nem ismerte egymást. Ez a büntetett előéletű ismerte csak mindet, és még egymástól is lo-patott velük.

Komáromi Lajos elítéltnak nemcsakára ki-tellik az ideje. Komoly tapasztalatokkal sza-badul. De merre tart? Milyen hasznát veszi majd a tapasztalatainak? Ezt a jövő dönti el. Ő maga azt mondja:
 — Most haza kell mennem, bár otthon anyámnál nem lehet tartós maradásom. Ő fo-gad, szeret is, de nem tudunk majd kijönni egymással... Az a másik élet, a bányánál jó lenne. De mint előzőleg is, félek, hogy vala-mi rossz társaságba keveredek. Pedig ezt nem szeretném... Gondoltam már a katoná-ságra is... Hamarosan katonaköteles lennék, de nem tartom valószínűnek, hogy engem bevisznek... Mert, hogy büntetve voltam... Pedig ott úgy gondolom, vigyáznak az em-berre. Vigyáz az ember magára. Van ruháza-ta, kosztja, nem zsebelik ki, van szállása... Valami ilyen közönség kellene nekem. Ott bi-zonyosan meg tudnék állni, és meg lennék magammal elégedve!

No, ez volt az a mondat, ami eszünkbe jut-tatta a hajdani kis kanász történetét, terveit, vágyait. Ő, az ártatlanul megurított a kato-naságnál akart törleszteni, az ártatlanokon állva bosszút. Ez a bűnéért jogosan bűnhődő fiatalember a néphadsereg fegyelmét szeret-né, vélne biztosítéknak, hogy komoly életpá-lyán, igaz emberek közt tisztességesen élhes-sen.

Hogy mi lesz még a sorsa? Nem jósolha-tunk. Az bizonyos, hogy komolyan kell meg-választani az embernek: mire tette, s teszi fel az életét?
 Az a szerencsés ember, aki hamarabb meg-találja a helyét, ahol tisztességesen élhet. Az ilyennek hálát tesz maga az élet is, és foko-zatosan ki fogja elégíteni vágyait. A határo-zatlan ember, aki a maga sorsán se képes változtatni, megalkuszik a kété, bizonytalan, létezéssel, soha nem fogja megtalálni a nyu-godalmat, a boldogságot! — R. SZ. —

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...
 — Eleinte a változást azzal magyaráztam: nyilván, unja már a szűk lakást, szeretne olyan lakásba kerülni, ahol senkit sem kell kerülgetni, senkihez sem kell igazodni, ahol senki sem néz bele a fa-zekunkba... Na és én, nem vágytam erre? Saját otthonom-ban én nem jobban éreztem volna magam? De sokat hall-gattam már akkor is! Mintha mindenről én tehettem volna. Hiába magyaráztam neki,

— De kár, hogy nincs itt a férj...!
 Erre gondoltunk szinte per-cenként, amikor a megtört, könnyeit hullajtó fiatalasszony a saját és a család életéről beszélt.
 — Az asszony viszont azt mondta:
 — Sokkal jobb így. Ha a fér-jem itt lenne, nem mondhat-nék el semmit... Ismerem a természetét... Így is állandóan feszült közöttünk a légkör. De hadd kezdjem az elején:
 — Azért mentem hozzá fe-leségül, mert szerettem. Az sem tartott vissza, hogy börtönből szabadult. Az első be-szélgetés alkalmával nagyon

azért, mert a tengernyi gondo-dat megoszthatod velem. Ké-sőbb is kedves volt hozzám, s mi tagadás, nekem ez jólesett.
 — Azt hittem, mindig így lesz. Azért, hogy valaki börtönben volt, még lehet belőle nagyon rendes ember — gon-doltam. Megbűnhődött azért, amit csinált, és mindig azt igézte: közöttünk szeretné jó-vátenni a régi botlásait. Így is indult. Persze, nem éltünk könnyen, hiszen lakásunk sem volt megfelelő, de mégis jól megvoltunk. Azért volt jó el-sősorban, mert akkoriban még Laci tényleg érezte, hogy hoz-zánk tartozik. Amikor látta, hogy fáradt vagyok, segített, rengeteget beszélgettünk, sé-táltunk, eljártunk olykor-oly-kor szórakozni is. Legboldo-gabb mégis akkor voltam, ami-kor a gyerekek között láttam. Türelmesen foglalkozott velük.

— Véletlenül sem fordult meg bennem, hogy a kezdeti figyelmes férjből goromba em-ber lesz akivel ma már kép-telenség normálisan beszélget-ni. Úgy éreztem ezt el kell mondanom valakinek, de nem a férjemnek, mert ő a második mondatnál úgy sem hallgatná tovább...

Újabb angol-amerikai vizsály a Kubával folytatott kereskedelem miatt

Angol kezdeményezésre tárgyalások indultak a Steel and Company nevű brit cég és a kubai kormány megbízottai között. Az angol cég a megbeszéléseken felajánlotta, hogy 1,4 millió dollár értékben Diesel-motoros darukat szállít Kubának.

A Nagy-Britannia és Kuba között kibontakozó újabb kereskedelmi megállapodás felbőszítette az Egyesült Államokat. A washingtoni külügyminisztérium nyilatkozatot adott ki, és ebben szövetségeses szemérettel, hogy „stratégiai árut” akar exportálni szocialista országok. A külügyminisztérium emlékeztet arra, hogy a darukhoz használatos amerikai vállalat szállítja az angol cégnek, majd hangoztatja, hogy az Egyesült Államok kormányának a stratégiai exporttilalom alapján „megteszi a szükséges lépéseket”.

A két ország között már ingerült szövegtárgyalás került sor akkor is, amikor Nagy-Britannia közölte, hogy autóbuszokat ad el a népi Kubának.

Magyar felszólalás a genfi világkereskedelmi értekezleten

Az ENSZ kereskedelmi és fejlesztési értekezletének IV. főbizottságában, amely a nemzetközi kereskedelmi szervezet kérdéseivel foglalkozik, a magyar delegátus, Mányik Pál, rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter nagy figyelmet keltő beszédben foglalkozott az új nemzetközi kereskedelmi szervezet kérdéseivel. Rámutatott, hogy egyesek most a GATT-ot szeretnék előtérbe tolni az új nemzetközi kereskedelmi szervezet helyett, azzal az indoklással, hogy ez a szervezet „eddig jól dolgozott”. A GATT azonban amelynek szabályait maguk az alapítók, a tőkés országok is lépésről lépésre megsértik, nem alkalmas arra, hogy betöltse egy új nemzetközi szervezet szere-

pét — mondotta a magyar küldött.

A magyar delegátus ezután sikraszállt egy új egyetemes nemzetközi szervezet létrehozására, amely minden országot magába foglal és minden, a kereskedelmet és fejlesztést érintő kérdéssel foglalkozik. Ez a szervezet nem egyetlen csoport, a tőkés országok érdekeit képviselő, hanem mindenki számára elfogadható. A tőkés országok eleve olyan feltételeket akarnak szabni az új nemzetközi kereskedelmi szervezetnek, amelyek nem fogadhatók el a szocialista országok számára. A nemzetközi kereskedelem új elveinek megvalósításához új szervezetre van szükség — fejezte be beszédét a magyar delegátus.

Ülést tartott a Minisztertanács

A Minisztertanács csütörtökön ülést tartott. Jóváhagyólag tudomásul vette a szovjet párt- és kormányküldöttséggel folytatott tárgyalásokról elhangzott beszámolót. A

penzügyminiszter KGST valutáris és pénzügyi állandó bizottságának berlini ülésén folytatott tárgyalásokról, az igazságügyminiszter a Demokratikus Jogszokás Nemzetközi Szövetségének budapesti üléséről tájékoztatta a kormányt, amely a beszámoló tudomásul vette.

A Szövetkezetek Országos Szövetségének elnöke az idei zöldség- és gyümölcsfelvásárlásra történt előkészületekről; a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke a népi ellenőrzés munkájának tapasztalatairól; az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség vezetője a bányák baleseti és biztonsági helyzetéről; a Nógrád megyei Tanács végrehajtó bizottságának elnöke a megye egészségügyi helyzetéről tett jelentést. A Minisztertanács a jelentéseket megvitatta és határozatokat hozott.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnökségének előterjesztésével egyetértve, a kormány határozatot hozott a Minisztertanács és a SZOT Elnöksége vörös vándorzászlójának, valamint az OKISZ elnökének javaslata alapján a Minisztertanács vándorzászlójának odáteljesítésére.

A kormány ezután napi ügyeket tárgyal.

Arammal gyógyít és ment életet a magyar tranzistoros elektrostimulátor

Három éve dolgoznak egyik gyógyászati intézetünk orvosi egy mindössze 40 deka-gramm súlyú, zsebben is hordozható kis készülékkel, a Kaffka Károly gépészmérnök által szerkesztett elektrostimulátorral.

A műszer a halántékre illesztendő két elektródája között áramot bocsát keresztül az agy homlokai részén. Ez az áram igen gyenge ugyan — mindössze néhány milliamper —, de elegendő ahhoz, hogy ismét életre serkentse azokat az agycentrumokat, amelyek valamilyen okból megszüntették működésüket.

Az agyra gyakorolt ilyen gyenge beavatkozás fel bírja élesíteni az áramutás, gáz vagy egyéb mérgezés miatt öntudatukat veszített embereket, és ismét meg bírja indítani megbénult légzőszüket és szív-működésüket. De — amint ezt a most közzétett több éves tapasztalatok igazolják — ezen a közvetlen életmentésen túlmenően a műszer gyógyításra is felhasználható.

A műszer legújabb teljesen tranzistorizált változata teljes és hálózati megoldásban is elkészíthető.

Húsz városba terveznek új gyárnegyedet

Az Országos Tervhivatal és az Építési Minisztérium több ipari terca segítségével új módszerre tér át a vidéki városok és települések iparosításában. Az új módszernek az a célja,

hogy a város legmegfelelőbb helyén egy gyárnegyed alakuljon ki, mivel így közös közművekkel, úttal, vasúttal, energiatelppel láthatják el az egymás közelébe épített új üzemeket.

Az új ipartelepítési módszer általános bevezetésének előkészületei máris megkezdődtek. A városépítési tervező vállalat dolgozóit telepítési tanulmányokat készítenek azokról az új üzemekről, amelyeket előreláthatóan a harmadik ötéves tervben kell felépíteni.

Debrecen új iparnegyedének tervtanulmányát dolgozták ki először.

Az előzetes adatok szerint hétény új üzemet kell építeni a városban. Többek között nagy házigyárt, vegyipari gépgyárat, építőipari telepet, konzervgyárat és üvegyárat telepítenek majd egy helyre. A közösen használt közművek és egyéb létesítmények kialakításával a hozzávetőleges számítások szerint több mint félmilliárd forintot takaríthat meg az ország. Ebben a gyárvarosban már az üzemi dolgozók étkeztetését is egy üzemi konyhával és éttermmel akarják megoldani.

Húsz város ipari beruházásairól adott előzetes adatokat az Országos Tervhivatal.

A tervezők az új gyárnegyedek legnagyobb részéről már elkészítették a

tervanyagait, kiválasztották az ipari telepek helyét. A gyárnegyedek közmeveinek és az egyéb szolgáltató építmények beruházásainak összehangolására megnevezett és nagyobb városokként koordinációs bizottságot alakítanak. Eddig öt helyen, Debrecenben, Miskolcon, Szegeden, Pécsen és Ajkán szervezték meg ezt a bizottságot.

Telefon helyett: Telinform

Kórházakban, szállodákban, üzemekben egyre gyakrabban hangzik fel a jellegzetes „csi-pogó” hang, a szivarzebben elhelyezett kis vevőberendezés segítségével egy négyzetkilométeres távolságon belül tulajdonosának minden üzenet átadható.

Három évvel ezelőtt a Royal Szállóban próbálták ki először a Híradótechnikai Vállalat vezeték nélküli személyhívó berendezését, s ma már 34 helyen működik az országban. A „Telinform” egy központi adót, 49 kisméretű, 5x14 centiméteres, 12 dekagrammos tranzistoros zsebvétőt és öt akkumulátoros töltőállomást tartalmaz. A készülék működési területét egy „hurkantenna” veszi körül, ennek segítségével a berendezés közvetlen közelében is lehet újabb készülékcsoportot felszerelni, anélkül, hogy a két adóállomás zavarná egymást. A készülék íránt a külföldi érdeklődők száma is jelentős: míg az elmúlt három év alatt 23 készüléket exportáltak, az idén viszont már 21 darabot küldenek a népi demokratikus országokba.

Disz doktorrá avatták Sauvageot professzort

A bölcsész tudományok disz doktorává avatták az Eötvös Loránd Tudományegyetem közgyűlésén Aurélien Sauvageot párizsi nyelvészprofesszort, a Sauvageot-féle francia-magyar szótárak alkotóját. Az ünnepségen megjelent Molnár János művelődésiügyi miniszterhelyettes, Pierre Szarain, a Francia Köztársaság budapesti ideiglenes ügyvivője és Armand Beyer, a budapesti Francia Intézet igazgatója.

Sötér István rektor méltatta a tudós munkásságát és bejelentette, hogy a francia professzort az egyetem tanácsának egyhangú határozatával a nyelv- és nyelvészeti, elsősorban a magyar és finnugor nyelvek művelésében elért eredményeiért, a magyar-francia kapcsolatok ápolásában szerzett érdemeiért és az egyetem 1923-tól 1931-ig kifejtett értékes munkájáért a bölcsész tudományok disz doktorává avatja. Az avatás után az ünnepelt magyar nyelven mondott köszönetet.

„Megnyugtató” a Nyírség szélhordta homokját

A szelek szárnyára kelő nyírségi homokbuckák felszínét „megnyugtató” a Szabolcs-Szatmár megyei erdészek. Felkutatták a kifúvási göcöket, s 220 hektáros területet még ezen a tavaszon betelepítettek. A szél romboló hatásának leginkább kitett nyírségi határbán 134 hektárt ültetnek be gyorsan növő fajtákkal és a Nyírségben évszázadok óta honos akácokkal. A nyírségi utak, patakok, csatornák mellé fasorokat, erdőszávokat telepítenek.

Magyar és csehszlovák cementgyár barátsága

A Hejőcsabai Cement- és Mészgyár, valamint a csehszlovákiai liataska-lucskai cementgyár vezetői és dolgozói már tíz év óta szoros baráti kapcsolatot tartanak fenn. A mindkét részről jól bevált, gyülemelőző együttműködést az idén továbbfejlesztik, még barátságosabb teszik. Elhatározták azt is, hogy a nyáron kölcsönösen gyermek-cseréidültetést szerveznek. Ennek alapján az iskolai szünetekben a két üzem dolgozóinak gyermekei közül 35—40 üdül majd két hétig Miskolc-Tapolcán, illetve a csehszlovákiai Rajec-fürdőn.

Gazdag programmal készülnek az első Ipoly menti kereskedelmi napok megrendezésére a nógrádi falvak földművelőszövetkezetei. A kereskedelmi napokat Szécsényben rendezik május utolsó négy napján.

KORA BRONZKORI LELETEKRE bukkantak szántás közben Nyirpazony határában. A lelőhelyen a múzeológusok nagy mennyiségű edénytöredéket gyűjtöttek össze. A leleteket a nyíregyházi múzeumba szállították.

Kanada, Kuba és Svédország jelentették be az utóbbi napokban részvételüket III. budapesti műszaki-tudományos filmfesztiválon. Ezzel a részvevő országok száma 27-re nőtt.

TIZENÖT ÚJABB ORVOSI KÖRZETET létesítenek Pest megyében, az egészségügyi ellátás javítására. Öt községben már meg is kezdtek munkájukat az orvosok, s a többiek még ebben az évben foglalják el munkahelyüket.

A Balatonfüredi Hajógyárban készített 1200 lóerős Gyöngyös és az 500 lóerős Vértesszőlős nevű vontatóhajók elindultak a Sió-csatornán a Dunára.

MEGKEZDTEK A SZŐLŐTELEPÍTÉST a Közép-Dunántúli történelmi borvidékein. A nagyrányú rekonstrukció folytatásaként a tavaszi hónapokban összesen 1027 holdon ültetik el a különböző csemege- és borszőlőfajtákat.

Sebész és tüzszerész közösen operálta meg Krimben Edik Pavlucsenko 13 éves fiú lábát. A gyerek német kézi-gyártókat talált, s egyik a gyújtóalkatrésszel együtt a combjába fúródott. A tüzszerész közreműködésével a mindháromukra életveszélyes műtét sikerült.

REJTVÉNYSAROK

VIZSZINTES: 1. Schiller írja a „Tell Vilmos”-ban (folyt. a függ. 14. sz. a.). 14. A görög mitológia alvilági istennője. 15. Serteg. 16. Terület Etiópiában. 18. ... River (folyó Kanadában). 19. Római császár volt. 20. Pénzegység Peruban. 22. TNI. 23. Nagy angol író neve előtt álló két betű. 24. „Orczy gúnnyoros helyein több a esin, a finomság...” (Arany). 25. Kégen összetétel első tagjában: tér. 27. Olasz női név. 28. P. D. 29. Orosz haladó lap volt, külföldön jelent meg. 30. Német hegyység. 31. Neves sakkmeccsrünk. 32. Kiváló cseh író (1820—62). 34. Két elem vegyjele. 36. Mongol származású uralkodó és hódító (1336—1405). 37. Varázsló a mondabeli Artus brit király udvarában. 38. Becézett angol férfinév. 41. IVA. 42. Alacsonyabban fekvő helyre rejt. 43. Hosszú csőrű madár. 48. Erdéink keszes vadja. 49. ... Castra (római erődített tábor a mai Szentendre helyén). 51. Kritizál. 52. A nyíregyházi múzeum névadója (András). 53. Szovjet politikus és író. 55. Úrmérték, röv. 56. Becézett női név. 57. A földtörténet legfiatalabb kora. 58. West volt amerikai filmszínésző személyneve. 59. Rézesít. 60. Réteggént beborított (fordítva). 61. Nagyszámú. 62. Város Belgiumban. 63. Megszűnt francia félhivatalos hírszolgálati iroda. 65. Német író és publicista (1786—1837). 68. Az Eszt SZSZK-hoz tartozó sziget a Balti-tengerben. 69. Ruházati kellék része.

FÜGGŐLEGES: 2. Község Somogyban. 3. Szándékozó. 4. Kampó. horoz. népiesen. 5. A görög ábécé betűje (ford.). 6. K. E. 7. Folyó a Szovjetunióban. 8. ... van Winkle. 9. Fizikai feltétel, amely a létezéshez feltétlen

HÉTRŐL HÉTRE

A HIVATÁSOS DOHÁNYOS

Ha akar, ha nem, muszáj rágyújtania. Munkájával együtt jár a cigarettázás. Amikor belépett a Magyar Királyi Dohányjövődékhez még nem volt dohányos ember. Aztán eza furcsa foglalkozás — a próbaszívó mesterség — úgy megkedveltette vele a dohányt, hogy többé nem hagyta abba. Még akkor sem, amikor egyszer azt mondta az orvos: egy kicsit mérsékelnie kell a cigarettázást. Mert az igazi dohányos nem tud megenni füst nélkül.

Dobos József meg nagyon is „igazi dohányos”. A Magyar Dohányipar minőségi ellenőre. Negyven esztendője fújja a füstöt, hol kedvtelésből, hol meg „hivatalból”. Minden hónapban egyszer ugyanis szívópróbát tartanak a Lágymányosi Dohánygyárban. Ilyenkor a gyárak összes cigarettáját ellenőrzik, s az ellenőröknek négy-öt cigarettát kell elszívniuk, amíg megállapítják, milyen az ize, zamata. Beszélni szigorúan tilos. Nem befolyásolhatják egymást.

— Van kedvenc cigarettája?
— Hogyne volna, a Tervet szeretem a legjobban. Gyenge is, erős is, nekem éppen megfelel. Nem is szívok sokat, legfeljebb egy csomaggal naponta.

— Hogy jobb rágyújtani, kedvtelésből, vagy hivatalból?
— Ha hivatalból gyújtok rá, kedvemre izelgetem, kóstolgotom, vizsgálgotom a cigarettát. S az asszony se kifogáshozhatja...

Fontos geológiai felfedezések a Szovjet Távol-Keleten

Szovjet geológusok az Ohotszk-tengerbe ömlő Uda folyó völgyében több mint ötmilliárd tonna vasércet tartalmazó lelőhelyre bukkantak. Az itt levő ércnek 30—52 százaléka a vastartalma. A Szovjet Távol-Keleten folytatott nagyszabású kutatások igazolják a szakembereknek azokat a feltevéseit, hogy rendkívüli perspektíva nyílik e térség előtt.

Ugyanitt a vasércen kívül 23 százalék foszforsavanhidridet tartalmazó foszforit lelőhelyeket fedeztek fel. A Távol-Keleten most találtak először ásványi anyagokat a műtraigyárai céljaira. Az Uda völgyében ugyanakkor kénkövandra, valamint nem messze az Udától aranytartalmú folyómedrekre bukkantak.

A salgótarjáni ipari medence 1200 ipari tanulója részére korszerűen berendezett ipari tanuló- és szakközépiskola épült több mint 6 millió forintot beruházással.

A MECSEK DÉLI LEJTŐIN hóhéherbe öltöztek a mandulafák. Erősen duzzadtak már a rügyek a kajszi-, a meggy-, a cseresznye-, a szilva-, a körte- és alma- és az őszibarackfákon is.

A Semmelweis Kórház Rákóczi útra néző épületszárnyának egy részét lebontják, hogy rendezhessék, korszerűsítsék az útvonalat és a Blaha Lujza teret. Helyette a Stáhlly utcai szakaszon 400 ágyas épület emelnek.

Kétféle jugoszláviai társasutazást szervez az IBUSZ júniusra. Az egyik egy tíznapos, üdülésjellegű pulai kirándulás lesz, amelynek részvevői ellátogatnak a postojnai cseppkőbarlangba, motorcsónakkal felkeresik a limi fjordot, és megismerkednek az Isztriai-félszigettel is. A 11 napos opatijai társasutazás részvevői megnézik az Isztriai-félszigetet és részt vesznek egy rábszigeti hajókiránduláson is.

A NAGYECENKI SZÉCHÉNYI-KASTÉLYBAN a tervek szerint 240 férőhelyes gyógy- és pedagógiai gyermekgondozóintézetet rendeznek be.

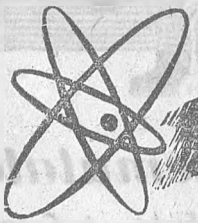
A győri Kisfaludy Színház egy-egy előadás főszerepének alakítására fővárosi művészt hív meg vendégszereplőre. A napokban megkezdődtek Tolsztoj: Anna Karenina című drámájának próbái, amelyben a főszerepet kettős szereposztásban láthatja a győri közönség. A címszerepet Bara Margit és Szilágyi Eta váltva alakítja.

200 OSZTRÁK VENDEGLÁTÓIPARI szakember érkezett Bécsből Budapestre a Dunaj hajóval. Az osztrák szakemberek háromnapos magyarországi tartózkodásuk alatt több vendéglátóipari üzem tanulmányoznak a fővárosban és a Balaton mellett.

A szanyi Dózsa Termelőszövetkezetben gondozták Győr megye legszaporább kocsáját. A most három és fél méter hosszú, hatalmas, fehér hűsértés koca négy évvel ezelőtt fiatal először. Nyolc alkalommal, összesen 114 malacot hozott a világra.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14						15						
16						17			18			
19						20			21		22	
23									24			25
26									27			28
29									30			31
32									33			34
35									36			37
38									39			40
41									42			43
44									45			46
47									48			49
50									51			52
53									54			55
56									57			58
59									60			61
62									63			64
65									66			67
68									69			70

szükséges. 10. Fűves síkság Dél-Amerikában. 11. Veni, vidē. 12. Gazdasági eszköz. 13. Z. O. 14. A vizsz. 1. folytatása. 17. Brazília őserdejében élő indián törzs. 20. A bridzs egyik mészava. 21. Albán pénzegység. 23. Hírnök. 25. Nagy Konstantin arany pénze volt. 26. RON. 27. Korzikai szabadságharcos (1725—1807). 29. Mely személyt? 30. Hidrogén és krom. 33. A görög ház téglalap alaprajzú központi helyiségét hívták így. 35. Apró részecskék formájában eloszlott, elkevert.

A TUDOMÁNY és a TECHNIKA világából

Újabb irányítható és manőverező kozmikus repülőtestet bocsátottak fel a Szovjetunióban

A világűr meghódításának programja szerint a Szovjetunió vasárnap felbocsátotta a második irányítható és manőverező kozmikus repülőtestet, a Poljot 2-t. A kozmikus kísérletnek az a célja, hogy tovább tökéletesítsék a minden irányba nagymérvű manőverezésre képes kozmikus repülőtesteket, és kidolgozzák a kozmikus berendezések közlekedésének és találkozásának feladatával kapcsolatos kérdéseket.

A kozmikus manőverezések és az űrrepülés stabilizálása céljából a Poljot 2-t különleges vezérlőberendezéssel és hajtómű-rendszerrel szerelték fel. A kozmikus repülőtesten tudományos kutatókészüléket, rádiotelemetrikus rendszert és egy adót helyeztek el, amely 19 895 megahertz frekvencián dolgozik.

A hordozórakétáról történt leválasztás és a ballisztikus repülés után a Poljot 2. kozmikus repülőtestet különleges hajtómű-berendezés segítségével a kiindulópályára vezértették, és a kozmikus repülőtest a megadott program értelmében több manőverezést végzett különböző irányba. Az egyenlítő térségében végzett egyik manőver következtében a kozmikus repülőtest lényegesen megváltoztatta a pályásik hajlásszögét.

A Poljot 2. a repülés időtartama alatt többször megfordult tengelye körül, és betöltötte magát a megadott program szerint. A kozmikus repülőtest állandó stabilizálása és manőverezése céljából többször bekapcsolták az erre szolgáló külön hajtóműveket.

A kozmikus repülőtestben elhelyezett készülék normálisan működik.

A rádiotelemetrikus készülék végzi a kozmikus térség kutatásával összefüggő tudományos értesülések továbbítását.

A Poljot 2. útját a Szovjetunió területén elhelyezett földi irányító- és mérőállomások figyelik, és ezek fogják fel a telemetrikus adatokat is.

A Poljot 2. repülőtest felbocsátásával a Szovjetunió további fontos lépést tett a manőverező kozmikus repülőtestek tökéletesítésében és a világűr meghódításában.

ÚJDONSÁGOK a fényképezés terén

A kisfilmes fényképezőgépek a közelmúltban úgyszólván teljesen kiszorították a lemezes, roll- és pakkfilmes gépeket, amelyek ma már csak műtermekben találhatók. A kisfilmes gépek is nagy fejlődésen mentek keresztül, a legszélesebb körű igényeket kielégítik, de van néhány olyan alapvető hibájuk, amelyeket eddig kiküszöbölni nem sikerült. Az egyik ilyen hátránya a kisfilmes gépeknek az, hogy az új filmtékercset ugyan napfényen is be lehet tenni a gépbe, azonban a film megvilágított része kárba veszik. A másik, hogy a már elfényképezett filmet vissza kell tekergetni a kazettába. A harmadik hátrány, hogy minden egyes felvétel után továbbítani kell a filmet. Ez azt jelenti, hogy közvetlenül egymás után sorozatfelvételeket nem lehet készíteni, még akkor sem, ha a gép akár 1/1000 mp zársebességgel. Így aztán egy rövid idő alatt lejátszóó eseményről csak egy felvételt lehet csinálni, amely vagy sikerül, vagy nem.

A technika fejlődése azonban komoly eredményeket ért el a fenti hiányosságok kiküszöbölése terén. A Kodakgyár Instamatic néven például új típusú gépeket hozott forgalomba. Legfőbb előnye, hogy zárt kettős kazettával tölthető. A kettős kazettákat egy másodperc alatt be lehet a gépbe helyezni. A kazetta behelyezésevel egyidejűleg automatikusan áll be a zársebesség a kazettában levő film

Mesterséges tenger az Urálban

A Szovjetunió térképein rövidesen új „tengert” kell feltüntetni: a Magnitogorszk közelében, az Urál-feljő felújítására révén létrejövő hatalmas víztározó, amelyben 600 millió köbméter vizet tárolnak majd. A nagyszabású munkálatok során az Urál-folyót közel 1500 méter hosszúságú duzzasztógáttal zárják el, ezen a módon 35 km hosszú, 1 km széles mesterséges tó jön létre. Már elkészült a felépítésre kerülő vízi erőmű alapúnya, és az elvezető csatorna, az építkezés most kezdődő második szakaszában látnak hozzá a zárógát felépítéséhez.

érzékenységének megfelelően. A filmet motor továbbítja és így 10 másodperc alatt 10 felvételt lehet készíteni. Végül érdekessége a gépeknek a beépített villanófénytartó, amelybe ha a körtét beteszik, a gép zársebessége önműködően 1/40 mp-re vált.

Egy másik rendkívül érdekes újdonság a Fotron nevű fényképezőgép. Itt nincs filmtékercs és még csak a gépet sem kell kinyitni, hogy az új patront behelyezzük. A négyzetes kassetta 10 db 9x9 cm méretű színes filmet tartalmaz és egy mozdulattal helyezhető a gépbe, amelyben beépített örökvakku is van és öt nyomógomb. Az egyik felirata: „kinti felvétel”, a másiké: „benti”. A megfelelő gomb nyomása után már csak a távolságot kell felbecsülni és az 1 m, 2 m, vagy 3-8 m jelzésű gombot kell megnyomni és ebben a pillanatban a vaku felvillan és a felvétel máris kész. A beépített motor azonnal továbbítja a filmet és a felvétel máris megismételhető. Ha mind a tíz felvétel megtörtént, a motor automatikusan feltekeríti a filmet, és a kamra újból töltődik. A gép minden mechanikai munkáját villanymotor végzi, amelyet, így az örökvakku is, egy akkumulátor táplál, amely ugyancsak a gépben van és amelyet éjszaka hálózati árammal lehet feltölteni. Ezeknél az automata rendszereknél is azonban a filmet a régi módszer szerint kell előhívni.

Teljesen eltér az eddigi eljárásoktól dr. Edwin Land cambridge-i professzor találmánya, a Polaroid rendszerű fényképezőgép és film, amelyekkel két percen belül teljes körű pozitív képet kaphatunk minden előhívási, másolási eljárás nélkül. A találmány technikai megoldása az, hogy a negatív film és a pozitív másolat között van egy nagyon vékony kis tasakban elhelyezve a speciális előhívó anyag. A felvétel megtörténte után a film egy hengerpár között halad át. A hengerek nyomása felpattintja az előhívó anyag tasakját és az előhívót a pozitív és negatív réteg közé préseli. Ezzel megindul az előhívási folyamat, amely a hőmérséklettől függően egy-két perc alatt megy végbe. Az idő letelte után csak le kell húzni a pozitívot a negatívról és máris kezünkben van a kész kép.

„Rádiótérképezés” a Naprendszerben

A VILÁGŰR MEGOSTROMLÁSÁRA kidolgozott átfogó tudományos program részeként a Szovjetunió rádiófizikai és rádiócsillagászati intézete az utóbbi években kiemelkedő eredményeket ért el a Naprendszer rádióhullámokkal való felkutatásában, feltérképezésében. Ezekről az eredményekről a minap számolt be Vlagyimir Sziforov professzor, a neves rádiófizikus, a Szovjet Tudományos Akadémia levelező tagja egy tudományos folyóiratban.

Elsőként a Vénus bolygót vették célba a szovjet rádiófizikai intézetek berendezései 1961-ben. Az erre a célra kifejlesztett nagy teljesítményű adóberendezéssel rádióhullámokat sugároztak ki a 45 millió kilométer távolságban levő bolygóra. A mérések szerint mindössze 15 wattnyi energia érte el a bolygó felületét, a rendkívül érzékeny vevőkkel mégis sikerült a gyenge visszavert hullámokat felfogni, regisztrálni.

Az adó- és vevőberendezések továbbfejlesztésével egy évvel később megkísérelték a 170 millió kilométer távolságban levő Merkurt is elérni — sikerrel. Ezek a minden eddiginél korszerűbb készülékek már alkalmasnak bizonyultak rádióüzenetek továbbítására is.

Az 1963-as évben újabb nagy sikerek születtek: előbb a Mars bolygót vették célba, majd a tudományok történetében először sikerült rádióhullámokat küldeni a Naprendszer óriásbolygójára, a Jupiterre, s felfogni a visszavert rádióhullámokat, amelyek 1 óra 6 perc alatt járták meg a Föld-Jupiter közötti 1,2 milliárd kilométeres oda-vissza utat.

EZEKEL A VIZSGÁLATOKKAL minden eddiginél pontosabban sikerült meghatározni a Föld és az egyes bolygók közötti távolságot, ami nemcsak a csillagászat, hanem az űrhajózás szempontjából is

óriási fontosságú. Ezen a módon sikerült óriási pontossággal meghatározni az ún. csillagászati egységet, a Nap és a Föld távolságának közepes értékét. A csillagászati kézikönyvek eddig 0,1 százalékos pontossággal adták meg a csillagászati egység értékét, ez azonban az űrhajók pályájának pontos meghatározásához nem elegendő. Ha például ilyen pontossággal határoznák csak meg egy Mars-rakéta útját, az űrhajó 125 ezer kilométerrel elkerülhetné a célját. A szovjet rádiófizikusok új mérései szerint a csillagászati egység 149 599 300 km — ez az érték ötvenszer pontosabb, mint a korábbi méréseredmények.

A Venusra, a Merkúra, a Marsra és a Jupiterre „kilőtt” majd felfogott rádióhullámok tanulmányozása számos fontos tudományos felfedezéshez vezetett. Megállapították például, hogy a Venus tengelyforgása az eddigi feltevésekkel ellentétben, rendkívül lassú: egy-egy nap 200—300 földi napig tart a Venuson. Kiderült továbbá, hogy a Venuson nincsenek nagy, nyílt vízfelületek. A víz ugyanis a beeső rádióhullámok 100 százalékát visszaveri, ám a Venus felülete csak a beérkező rádióhullámok 12—18 százalékát verte vissza, ugyanannyit, mint a Föld egyes közegei.

A tervek szerint a nagy fontosságú vizsgálatok ebben az évben is folytatják. Most már a kisebb égitestek kerülnek majd sorra, a Mars és a Jupiter holdjai.

HANGTALAN ZONGORAÓRA

A közös zongorateremben csend van, a diákok fejjelhallgatójukon csak saját játékokat hallják. A tanár külön-külön meghallgatja a tanulók zongorajátékát, s az egyes nehezebb részeket előjuttatja a hibásan gyakorló növendékeknek. Így ellenőrzi és irányítja a tanítványokat anélkül, hogy azok egymást zavarnák.

MAGYAR TÖRPE VÍZMŰVEK

Az ország határain túl mind nagyobb népszerűségnek örvendenek a magyar törpe vízművek, az úgynevezett hidrogébusok. Bács megyében az elmúlt néhány év alatt több mint ötven törpe vízmű létesült. Az elküvetkező időben az eddiginél még nagyobb számban állítanak fel hidrogébusokat az országban. Képünkön a hidrogébusok készítése látható.

A TUDOMÁNY MŰHELYTITKAIBÓL

• Hallható ultrahangok

A másodpercenként 20 ezer rezgésnél nagyobb frekvenciájú hangokról, az ún. ultrahangokról eddig azt tartották, hogy az emberi fül számára érzékelhetetlenek, hallhatatlanok. Moszkvai orvoskutatók legújabb vizsgálatai szerint azonban helyesbítenni kell ezt a megállapítást, mert az ultrahangok bizonyos körülmények között emberi füllel is érzékelhetők. Szaglomics, szovjet kutató kísérletekkel megállapította, hogy a kis interzisztás ultrahangok, amelyek nem károsítják az emberi szöveteket, füllel is érzékelhetők, ha a rezgéskeltőt a koponyához szorítják. Különleges készülékekkel kísérletezve rájöttek, hogy az emberi fül ilyen módon még a másodpercenkénti 200 ezer rezgésszámú (tehát a hallási küszöbnél tízszer nagyobb rezgésszámú) ultrahangokat, a kísérleti állatok (patkányok, nyulak) pedig a másodpercenkénti 300—400 ezer rezgésszámú ultrahangokat is érzékelik. Ha azonban az emberi fül labirintusa beteg, sérült, nemcsak a hallható, hanem a hallhatatlan hangokat sem érzékeli. Ez a körülmény az ultrahangos vizsgálókészülék segítségével kitűnően felhasználható egyes fülbetegségek, fülbántalmak pontos behatárolására.

• Műholdkövetés laserrel

Az amerikai űrhajózási hivatal légkörkutatói programjának keretében olyan mes-

terséges hold felbocsátását tervezik, amelyet nagy energiájú, koncentrált fénysugarak, ún. lasersugarak segítségével követnének és figyelnének meg a Földről. A 46 cm átmérőjű műhold a sarkok felett áttevő pályán keringene, mintegy adatokat szolgáltatna a nagy magasságok évszakoktól és napszakoktól függő elektron-sűrűségéről. A műhold optikai 1000 km-es magasságban, s követésére egy mikromásodpercig tartó fényimpulzusokat bocsát majd ki a földi állomásra elhelyezett kvantumgenerátor, laser. A műholdra a tervek szerint hőálló kvarc-üvegből olyan reflektort szerelnek, amely a beeső fénysugarak mintegy 80 százalékát visszaveri. Mágneses stabilizálással biztosítják majd, hogy a műhold mindig a reflektor oldalát fordítsa a Föld felé. A földi követőállomást különleges fényképezőkamerákkal és érzékeny képfelvévő csövekkel szerelik fel a reflektált lasersugár-impulzusok felfogására.

A gyógyszeripar új „mindenesé”

Az oregoni egyetem munkatársai felfedezték, hogy a dimetil-szulfid, ez a közönséges oldószer, a cellulózgyártás mellékterméke, kitűnően felhasználható a gyógyításban. Laboratóriumi munkájuk során, véletlenül jöttek rá, hogy a vegyület káros következmény nélkül áthatol a bőrön, és bekerül a véráramba. A vegyület

vegytisztá változatával kísérletezve, először megállapították, hogy kitűnő „vivóanyag” az antibiotikumoknak és más vegyületeknek a szervezetbe juttatására. Később azonban az is kiderült, hogy kitűnően megővja a sejteket és szöveteket a fagyás következményeitől, csilapítja a fájdalmat és csökkenti a gyulladáásokat. A szervezetre káros, mérgező hatását a megismételt kísérletek során sem figyelték meg. Jelenleg már klinikai kísérleteket folytatnak a vegyületből készített fagyás, és reumagyógyító, továbbá fejfájáscsillapító új készítményekkel.

• 600 millió éves élő baktériumok

Egy nyugatnémet biológusnak sikerült mikroorganizmusokat elkülönítenie, majd életre kelteni 600—650 millió éves kőből. A kísérleteket rendkívüli elővigyázattal végezték, a helyiséget és a kutatók felszerelését — akárcsak a műtértek során — csirátlanították, majd az ugyancsak fertőtlenített sódarabokat steril tápoldatba helyezték. Biztosították továbbá, hogy a levegőben levő, és a tápoldatba kerülő csirákat világosan elkülöníthessék a tápanyag vizsgálata során. Minden második kőmintából baktériumok keltek életre a tápoldatban. Eredetük utáni kutatva, mikroszkopos vizsgálatokkal megállapították, hogy a baktériumok magában a sóban helyezkednek el, s nem a kőzet hajszálrepe-

déseiben, tehát nem a levegőből kerültek a vizsgált anyagba, hanem az őstengerből. A kutatók véleménye szerint a talált két baktériumfajta úgy maradhatott ilyen hosszú ideig életben, hogy a kiszáradás következményeként fehérjeállományuk lényegesen megváltozott és anyagcseréjük lényegében megszűnt. Amint azonban kedvező körülmények közé kerültek, újra megkezdték életműködésüket. Az élő fehérjék ilyen képességére elméletileg már évekkel ezelőtt rámutattak.

• Rákkeltő anyagok a koromban

A tüdőrák kezelésének okait kutatva, a szakértők már régebben gyanúba fogták a nagyvárosok levegőjének szennyező anyagait, a szén- és olajtüzelésből származó kormot, a motorok égéstermékeit, amelyek kimutathatóan rákkeltő vegyületeket, benzpirén-tartalmaznak. Düsseldorf-i kutatók most a legkorszerűbb vizsgálóeszközökkel meghatározták az egyes fűtőanyagok benzpirén-tartalmát. Ugy találták, hogy 1000 liter könnyű fűtőolajból származó korm 49,3 gramm 3,4 benzpirént és 39,7 gramm 1,2 benzpirént tartalmaz. Hasonlóan nagy mennyiségű benzpirén található a Diesel-motorok égéstermékeiben is, a kétütemű motorok 1000 liternyi benzin, olajkeverékéből pedig mintegy 5 gramm benzpirén válik szabaddá. Mangán-katalizátorok adagolásával a Diesel-motorokban és a kétütemű motorokban keletkező benzpirén 80—85 százalékkal csökkenthető.

